

да увѣри Българитѣ преимущественно же нѣкои боляри отъ Търново, той бѣ предназначилъ за бѣдѣщи български князь Янга Хуниада, родомъ отъ Сибій въ Маджарско, който спорядъ това бѣше зель върху си предначинанието (иницітивата) за да вѣди възстанническата война противъ турцитѣ, (отъ това се вижда, че той трѣба да е былъ отъ потомцитѣ на Владислава или Фружина, синъ царъ Шишмановъ III, заселенъ въ Маджарско, а не Влахъ, както нѣкои искатъ да увѣрятъ).—Въ 1444 година впрочемъ, когато Австро-Унгаритѣ бѣхж и тѣ подигнали война срещу турцитѣ, спомогнати и отъ Българитѣ, подъ водителството на Янка Хуниада, и бѣхж до нѣйдѣ успѣли и привзели нѣколко мѣстности и градове, Султанъ Мурадъ II ги побѣди и разби въ сраженіето при Варна. Отъ тогава турцитѣ се усилихж, привзехж Цариградъ и проч. —

Въ 1594—95 год. се образувá и устрой едно много по серіозно народно възстаніе, центръ-тъ на което бѣ Велико Търново. Това възстаніе е предприелъ и приготвилъ единъ патриотъ—Славянинъ Павелъ Георгіевичъ, родомъ отъ Рагуза; но който спорядъ всичко се вижда, да е живѣлъ цѣли 15 години тукъ въ Търново. Той се споразумѣлъ съ единъ богатъ Търновець Соргочевичъ, тоже родомъ отъ Рагуза, който одавна былъ живѣялъ тукъ въ Търново; и двамата тѣ патриоти се нагласили: „да подигнатъ едно народно възстаніе, най напредъ въ Търново, и сетнѣ да се распрострѣтъ и по другитѣ страни на България.“ —Казано и рѣшено. —

За да си постигнатъ по успѣшно цѣльтж, и да могатъ да иматъ единъ по вѣроятенъ и благонадежденъ исходъ на предприятието си, тѣ рѣшили да съобщятъ намѣреніето си и на ближнитѣ сѣсѣдни държави, които тоже се твърдѣ много интересували, за да се сжсипи турското царство, и да се изгонятъ Турцитѣ поне отъ Европа. За тая цѣль Павелъ Георгіевичъ сж-ставилъ единъ подробенъ и обстоятелственъ рапортъ, и го връчилъ на Трансилванскія князь Сигмунда Батори, който тоже много ненавиждалъ Турцитѣ, и му се ревняло да стани царь